

Sygn. I C 286/12

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Banaś
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2013 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. M.**

przeciwko **W. J.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Na oryginale właściwy podpis

**Sygn. akt I C 286/12**

## UZASADNIENIE

Powód P. M. w pozwie wniesionym do Sądu Okręgowego w Słupsku domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego tytułem odszkodowania jak określił to „za oszustwo i pozbawienie go mieszkania” kwoty 110.000zł.

Nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany W. J. wniósł o oddalenie powództwa w całości jako całkowicie bezzasadnego i pozbawionego podstaw prawnych oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

**Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 30 listopada 2010r. z wniosku Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. wszczęte zostało postępowanie w sprawie wymeldowania P. M. z pobytu stałego pod adresem S. ul. (...). W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż najemcą przedmiotowego lokalu na podstawie umowy najmu jest M. K. (1), a uprawnionym do zamieszkania wraz z nim P. M.. W dniu 5 listopada 2010r. były najemca zwrócił się do administratora lokalu z pismem o wymeldowanie P. M. z uwagi na to, że wymieniony od czterech lat przebywa w Zakładzie Karnym w C., a zameldowanie go pod wskazanym adresem było fikcyjne dla potrzeb uzyskania zatrudnienia.

Decyzją z dnia 4 lutego 2011r. Prezydent Miasta S. orzekł o odmowie wymeldowania P. M., albowiem stosownie do treści art.15 ust.2 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, podmiotem decyzji o wymeldowaniu może być jedynie osoba, która trwale i dobrowolnie opuściła miejsce pobytu stałego i nie dopełniła obowiązku wymeldowania się, a w przypadku P. M. wymienione przesłanki nie zostały spełnione.

dowód: akta sprawy Wydziału Spraw Obywatelskich i Handlu Urzędu Miejskiego w S. o numerze S.O. (...)- (...)

W dniu 27 czerwca 2011r. Prezydent Miasta S. działając w tym przedmiocie na wniosek Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. ponownie wszczął postępowanie w sprawie wymeldowania P. M. z pobytu stałego pod adresem S. ul. (...). W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż najemcą przedmiotowego lokalu zgodnie z umową najmu z dnia 29 kwietnia 2011r. jest U. P., w wyniku dokonania zamiany lokali z poprzednim jego najemcą M. K. (2). W wyniku dokonanej zamiany M. K. (2) został najemcą lokalu przy ul. (...) w S., w którym do wspólnego zamieszkiwania uprawniony jest także P. M..

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wraz z uzasadnieniem zostało doręczone powodowi w dniu 28 czerwca 2011r. co potwierdził własnoręcznym podpisem. Jednocześnie powód został poinformowany o konieczności dokonanie wymeldowania z pobytu stałego przy K. 4/30 w S., poprzez nadesłanie do tutejszego (...) wypełnionego i podpisanego formularza „zgłoszenie wymeldowania z miejsca pobytu stałego” potwierdzonego za zgodność przez pracownika Zakładu Karnego.

W dniu 7 lipca 2011r. powód nadesłał własnoręcznie podpisany druk zgłoszenia wymeldowania.

Decyzją z dnia 7 lipca 2011r. Prezydent Miasta S. umorzył postępowanie wyjaśniające w sprawie wymeldowania P. M. z pobytu stałego w S. przy ul. (...), albowiem wymieniony dnia 6 lipca 2011r. dobrowolnie wymeldował się ze wskazanego adresu na podstawie formularza meldunkowego.

Pismem z dnia 22 grudnia 2011r. Wydział Spraw Obywatelskich Handlu Urzędu Miejskiego w S. poinformował powoda, że z informacji Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. wynika, że jest on uprawniony do zamieszkiwania w lokalu przy ul. (...) w S., gdzie będzie się mógł zameldować, po opuszczeniu Zakładu Karnego po faktycznym zamieszkaniu w tym lokalu.

dowód: akta sprawy Wydziału Spraw Obywatelskich i Handlu Urzędu Miejskiego w S. o numerze S.O. (...).1.131.2011

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód P. M. domagał się zasądzenia od pozwanego W. J. odszkodowania w kwocie 110.000 zł za rzekomą szkodę majątkową, jakiej miał doznać w wyniku jego działań podjętych w oparciu o pełnomocnictwo udzielone mu przez M. K. (2), a związanych z dopełnieniem przez powoda czynności meldunkowych.

Powództwo zostało oparte na twierdzeniu powoda, że pozwany dopuścił się względem niego oszustwa.

Odnosząc się do żądania zasądzenia odszkodowania stwierdzić należy, że powód nie wykazał istnienia w niniejszej sprawie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, co do faktu powstania szkody i jej wysokości, zdarzenia będącego źródłem szkody, za które odpowiedzialność ponosi pozwana, oraz adekwatnego związku przyczynowo-skutkowego między powyższymi okolicznościami. Nie wskazał również jakiegokolwiek innej podstawy dla żądania zasądzenia wskazanych w pozwie kwot.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skoro więc powód twierdzi, że poniósł szkodę, powinien był to udowodnić. Powinien był wykazać nie tylko na czym poniesiona przez niego szkoda miałaby polegać, dokładnie określić jej wartość, ale również udowodnić powyższe i wykazać związek między jej powstaniem, a zawinionym zachowaniem pozwanej. Sam akt, iż to pozwany przesłał do

niego list z prośbą o dopełnienie formalności związanych z wymeldowaniem się przez powoda z lokalu przy ul. (...) w S. nie przesądza jeszcze o zasadności żądania odszkodowania. Podkreślenia w tym miejscu wymaga okoliczność, iż powód dobrowolnie wyraził zgodę na wymeldowanie z pobytu stałego przy A. K. 4/30 w S., poprzez złożenie stosownego oświadczenia w tym przedmiocie na formularzu, będąc jednocześnie poinformowanym o wszczęciu w wniosku Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. postępowania w sprawie wymeldowania go z pobytu stałego i jego przyczynach oraz pouczony o przysługujących mu uprawnieniach co do miejsca zamieszkania po opuszczeniu Zakładu karnego.

Bezspornym w dalszym ciągu jest iż warunkiem niezbędnym do dokonania zameldowania osoby pod wskazanym adresem jest fakt wcześniejszego zamieszkania w nim, zgodnie z ustawą o ewidencji ludności i dowodach osobistych z dnia 10 kwietnia 1974r. (tekst jednolity Dz.U. z 2006r. Nr 139, poz. 993), a powód na dzień dzisiejszy mając uprawnienia do zamieszkania w S. przy ul. (...), z uwagi na odbywanie kary pozbawienia wolności nie przebywa tam, tym samym nie ma możliwości dokonania zameldowania.

W ocenie Sądu twierdzenia powoda na których głównie opierało się powództwo były całkowicie gołosłowne. Powód nie przedstawił żadnego dowodu na ich poparcie pomimo zasad rozłożenia ciężaru dowodu obowiązujących w postępowaniu cywilnym. Brak aktywności powoda w tym zakresie, oraz zgromadzony materiał dowodowy sprawia, że Sąd nie może dać wiary jego twierdzeniom, co prowadzi do oddalenia powództwa.

Zasada rozkładu ciężaru dowodu, skonkretyzowana została w art. 6 i jest jasna. Ten, kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje.

W ocenie Sądu powód temu obowiązkowi nie sprostał.

Na oryginale właściwy podpis.